

Л. Є. Бернакевич

Негрич Микола Йосипович

НЕГРИЧ Микола Йосипович (14. 05. 1945, с. Нижній Березів Яблунів. р-ну Станіслав. обл., нині Косів. р-ну Івано-Фр. обл. – 27. 04. 2021, Львів) – письменник. Член НСПУ (2015). Премія ім. П. Чубинського (2014). Закін. Київ. танк.-тех. військ. училище (1966), Ленінгр. військ. академію тилу і транспорту (нині С.-Петербургу, 1978). Служив у ЗС СРСР та України. Писати почав з виходом у відставку. Автор поет. зб. «Буковий ліс» (2004), «Помаранчевий дощ» (2005), «Пізня осінь» (2007), «Мамина криниця» (2015), зб. новел «Розповіді колишніх» (2008), «Сонце сходить з-за Няджина» (2013), худож.-докум. повісті «Убоге щастя» (2016), етногр. кн. «Скарби гуцульського говору» (2008; 2015), гуморист. зб. «Миколині фіглі» (2010), «До Європи в постолах» та «Шедеври невігаданого гумору» (обидві – 2017). Упорядник сороміц. гуцул. коломийок «Заспіваймо пустої!» (2010), фольклорист. кн. «Співанки, посіяні горами» (2012; усі – Львів). Твори Н. проникнуті патріотизмом, щирістю, любов'ю до України, більшість його поезій – ностальгійні.

Бібліографічний опис:

Негрич Микола Йосипович / Л. Є. Бернакевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72790>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).